

[Finansministeren.]

meget betydelig imødekommenhed over for de ønsker, der er fremsat over for udvalget fra disse forskellige brancher og fra de forskellige virksomheder. Vi har jo udvidet fri-listen fra de ca. 35 pct. til 45 pct., og det vil sige omsat i milliarder kroner, at vi har udvidet denne liste fra 12 milliarder kr. op til 16 milliarder kr., og jeg er ikke ked af, at vi har givet disse indrømmelser. Jeg tager det ganske let, når man her i dag fra oppositionens side driller med, at vi har været nødt til at komme med disse ændringsforslag. Vi kommer gerne med ændringsforslag, hvis vi kan se, at der er noget, der skal rettes, og jeg tror, at vi med disse ændringsforslag har imødekommet den kritik, som også efter min mening med rette kunne gøres gældende i retning af, at vi med det forslag, der lå, i for høj grad ville ramme den del af industriens materialeforbrug, som er i form af halvfabrikata. Det tror jeg vi kan undgå nu, således at vi med det forslag, der nu foreligger, sådan som det ser ud med ændringsforslagene til anden behandling, kan regne med, at der ikke kommer de store problemer, som man altså frygter fra de tre partier venstre, konservative og radikale, men at vi med udgangspunkt i et forslag som det, der nu foreligger, vil være i stand til at nedbringe underskuddet på betalingsbalancen og dermed også give en slags startsignal til en ny økonomisk politik, der på ny kan føre fremad for industrien, og som kan føre til en fornyet fremgang i produktionen med en forbedring af betalingsbalancestillingen på længere sigt.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Jeg tror, jeg kan trøste tinget med, at mine bemærkninger skal blive ganske korte. Hr. Hans Kjær vendte tilbage til diskussionen om overraskelsen over den valutariske stilling for Danmark. Dér vil jeg kun understrege det synspunkt, som jeg trods alt tror man må erkende fra alle sider, at forholdet mellem vores udenrigshandels størrelse, vores korte gæld til udlandet og vores små valutareserver nødvendigvis gør Danmark overordentlig følsomt over for svingninger, der kommer til os udefra. Derfor tror jeg, enhver regering nødvendigvis måtte overveje, på hvilken måde man kunne foretage indgreb eller foranstaltning-

ger, der kunne støtte vores valutariske stilling.

Når jeg hører hr. Nyboe Andersen tale, må jeg sige, at jeg kan ikke opfatte det på anden måde, end at hr. Nyboe Andersen må erkende, at her lå også for den regering, som gik af som følge af valgresultatet, et alvorligt problem. Jeg ved, som vi alle sammen ved, at det ikke lykkedes for regeringen at løse disse problemer. Selv om vi må erkende, at den stramme finans- og pengepolitik førte til en svag ændring i vores valutariske stilling, så var det ikke nok og er ikke nok til, at vi kan gå fremtiden i møde med nogenlunde tryghed. Derfor var det nødvendigt for regeringen, da den trådte til, at forsøge på at foretage noget effektivt, som på kort sigt kunne lette vores handels- og betalingsbalance, og samtidig, som det skete i regeringens tiltrædelseserklæring, lægge nogle linjer frem for, hvorledes en langtidspolitik skal føres. Jeg skal ikke gentage, hvad der blev sagt i denne regeringserklæring, det får vi måske lejlighed til at drøfte i morgen og i overmorgen, men der er en sammenhæng imellem det, vi nu forhåbentlig gennemfører i aften, og den politik, som vi fra regeringens side ønsker at lægge til rette i den kommende tid.

Hr. Nyboe Andersen talte om, at her var tale om en finanspolitisk foranstaltning. Under de drøftelser, vi har haft i udvalget, som jeg har haft lejlighed til at deltage i, har vi understreget, at dette ikke skal ses blot og bart som en finanspolitisk foranstaltning, men at det netop skal ses i den større sammenhæng, sådan som det er udtrykt i flertalsudtalelsen i betænkningen. Jeg synes, at man med interesse bør studere mindretalsudtalelsen, der på forskellige områder indeholder nogle interessante synspunkter. Det siges i mindretalsudtalelsen:

„Landets valutariske situation skal efter mindretallets opfattelse stadig følges med største opmærksomhed.“

Det er vi naturligvis taknemmelige for at mindretallet vil gøre, men man må vistnok sige, at stillet over for vores valutariske problem, så er det et meget fattigt standpunkt, man har kunnet samle sig sammen til, at følge situationen med største opmærksomhed.

Videre siger man, at det forslag, som vi her står i færd med at gennemføre, vil bety-